

'Thuis' is het sleutelwoord

Een jaar geleden nam beroepsjournalist Stéphane Godfroid een drastisch besluit, zeker voor iemand van 52: loopbaanonderbreking nemen en een antiekzaak openen, in casu aan de Mechelsestraat in Leuven. Twaalf maanden later noemt hij de balans 'verrassend positief'. Bovendien is Stéphane Godfroid opgetogen door de aandacht die zijn antiekzaak van de cliënten krijgt. Een weinig alledaags verhaal uit de wereld van het antiek.

Art

DIRK MARTENS

Nu, wie Stéphane Godfroid kent, vindt zijn beslissing niet zo onlogisch als op het eerste gezicht wel lijkt. Ooit was hij nog journalist bij Het Laatste Nieuws en sinds 2000 redacteur bij het persagentschap Belga, maar van vorming is hij kunsthistoricus én musicoloog (universiteit Gent). Een oom en tante langs moederszijde én de moeder van zijn moeder waren antiquairs, in respectievelijk Geraardsbergen en Gent. Ook thuis waren mooie en waardevolle kunstvoorwerpen schering en inslag.

'De mooiste stukken, Delfts, een Spilliaert, een gotische koffer of zo, gingen niet verder maar bleven thuis. Met mijn oom, Jacques Van Quickelberghe, ging ik als jonge kerel de baan op, langs de marchands. 's Maandags deed hij de collega's in Brugge, 's woensdags

die van de Zavel in Brussel, 's vrijdags Luik en tussendoor Gent. Er werd toen zeer veel op verzoek, naar de smaak van de vaste cliënten gewerkt, wat nu veel, veel minder het geval is.'

'Daarnaast vergezelde ik mijn oom op boedelschattingen. Ik mocht de etikettes plakken, waarbij ik erg voorzichtig moest zijn. En ik getuige was van heel wat ruzies onder nabestaanden. Zo ben ik hele collecties afgegaan die nog nooit het daglicht hadden gezien. Op die manier geraakte ik vertrouwd met de materie.'

Zelf antiek verhandelen werd een droom die Stéphane Godfroid nooit meer losliet, zeker niet als hij antiekbeurzen bezocht of rondstruinde tussen waardevolle voorwerpen. En hij ergerde zich aan de fouten op de websites en etikettering van antiekveilingen.

Tot hij op een lenteochtend vorig jaar merkte dat er een 18de eeuwse pand leegstond aan de Mechelsestraat in Leuven, een paar honderd meter van zijn

woning.

'Ik herinner met dat ik op weg was naar de bakker. Drie seconden later had ik mijn beslissing genomen: een antiekzaak annex wijnbar. Dit biedt zich aan, dacht ik, ik doe het nu.'

Stéphanes echtgenote, Katrien Verstraete, redactrice bij De Tijd, was meteen enthousiast. Op 1 mei 2009 opende Convento Antiques & Fine Arts de deuren, samen met Convento WineBar & WineShop.

Wie de antiekzaak en de website van Convento bekijkt, ziet een grote constante: de aangeboden siervoorwerpen en kunst zijn trendy noch oogverblindend, maar ademen de degelijke gemoedelijkheid uit van traditioneel antiek uit de Lage Landen, waarin zovelen van ons zijn opgegroeid. Vooral Delfts, Doorniks, Frans en Brussels aardewerk, 18de eeuwse corpussen, gebruikstin en geel koper, grafische werken van Dirk Baksteen, Anna De Weerd, Edgard Tytgat, stadskarten van Joan Blaeu.... Mooi en herkenbaar, met een verhaal, maar zonder pronkzucht.

Persoonlijk

'Thuis is het sleutelwoord', bevestigt Stéphane Godfroid. 'De filosofie is dat ik, was de antiekzaak niet van mij, zelf elk stuk zou willen kopen. Elk stuk is absoluut naar mijn persoonlijke smaak. De collectie is samengesteld alsof we ze voor onszelf zouden verzamelen.'

'Ik screen op internet het aanbod van alle veilingen en bezoek beurzen. Ik koop alleen in waar ik wat van ken en wat ik zelf graag zie. Traditioneel Vlaams antiek dus, dat tot mijn grote verwondering vooral aanslaat bij dertigers. Daarbij hou ik scrupuleus onze prijzen limiet voor ogen. Soms met een verrassing. Zo hebben we op een veiling een Jean Brusselmans kunnen kopen tegen de helft van de schattingsprijs. Het publiek was moe, denk ik, de veiling liep naar haar einde.'

Zo houdt Convento alles betaalbaar. Dus niet het grote strandgezicht van Henri Victor Wolvens van 25.000 euro, wel

een kleiner olieverfschilderij "Kindje in het geel", het portret dat Wolvens in 1962 geschilderd heeft van het dochttertje van een Veurnse dokter, waarvoor Stéphane Godfroid 4.800 euro vraagt. Het is meteen zijn mooiste stuk van het ogenblik. 'Het zou me pijn doen, mocht ik het verkopen', geeft hij toe, wat meteen de gewetensvolle kunstliefhebber in hem verdraagt.

'Ik bied liever het zogenaamd kleinere en dus betaalbare werk van grote meesters aan. Een kleine George Lemmen, een kleine Jakob Smits, een jeugdwerk van Emile Claus... Een bezoeker zei over mijn prijzen: Vous n'êtes pas gourmand... De collectie moet draaien, de prijzen moeten toegankelijk blijven, van 3 à 4.000 euro tot 50 euro voor een Delfts tegeltje. Alles wordt ook geprijsd, ook wat in de etalage staat of ligt.'

'Na een jaar stel ik nu vast dat we per openingsdag - we zijn drie dagen per week open - gemiddeld één stuk heb verkocht (wat veel is, nvdr.). Puur omdat

we geen zotte winsten maken en we een heel open prijzenpolitiek voeren.'

Ook dat 150-tal verkochte voorwerpen staat uitvoerig gedocumenteerd op de website.

'De winkel draait veel beter dan ik had durven te hopen. Zonder dat we advertenties geplaatst hebben. Financiële crisis? Daar heb ik niets van gemerkt. Ik verkoop dan ook geen werken boven de 15.000 euro.'

Info

Convento Antiques & Fine Arts, Mechelsestraat 85 in Leuven. Geopend op donderdag, vrijdag en zaterdag van 10 tot 20 u. Tel. 0475-43.91.31. www.conventoantiques.be

Bij Convento: 'Kindje in het geel' van H.V. Wolvens, 1962, 4.800 euro.

Bij Convento: bierkrug uit de 18de eeuw in blauwe Brusselse faience met een cartouche met een minstrel.